

Ord anbefale Lovforslaget som forsvarligt, godt og vel gennemtænkt til hurtig Fremme her i Tinget.

Wulff: Det foreliggende Lovforslag er vedtaget af Landstinget under Samstemning af alle Partier og med nogle ganske ubetydelige, nærmest redaktionelle Ændringer, og at dømme efter de faldne Udtalelser vil noget lignende jo blive Tilfældet her i Tinget. Jeg for mit Vedkommende kan slutte mig til de foregaaende Ordførere og udtale, at vi fra vor Side er villige til at skænke dette Lovforslag vor Tilslutning. De almindelige Betragtninger vedrørende Lovforslaget, som jeg kunde anstille, vilde i høj Grad falde sammen med dem, som allerede er fremførte. Det vil jeg derfor ikke spille Tingets Tid med og heller ikke med mulige smaa, individuelle Variationer. Jeg vil dog betone et enkelt Punkt, skønt jeg derved kommer til delvis at gentage, hvad Ordføreren for Venstre sagde, idet jeg særlig vil fremhæve Betydningen af, at Bankens tredje Afdeling udvides paa den Maade, som er foreslaaet, og ikke mindst saaledes, at den kommer til at beskæftige sig med Baneobligationer. Jeg vil her navnlig fremdrage de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte i Landstinget derom. Efter at have nævnt, at der vilde blive Tale om at overdrage Banken Obligationer, udstedte af Trafikministeriet, fjøede Finansministeren til: „Men dette skal jo ogsaa forstaaes saaledes, at man paalægger Statsbanerne den Pligt at forrente og afdrage disse Obligationslaan“. Og han fortsætter: „men hvis man overhovedet vil have en forretningsmæssig og normal Styrelse af Statsbanerne, er det jo ikke urimeligt, at man paalægger Statsbanerne en saadan Forrentning og et saadant Afdrag, idet man derved tvinger dem ind paa at blive Forretning, mere end de ellers ofte er“. Det er for saa vidt en Sidebemærkning til Lovforslaget, men disse Udtalelser af Ministeren modtager vi fra vor Side med Tilfredshed som et tydeligt Tegn paa, at Regeringen ønsker at gaa mere og mere i den Retning, at Statsbanerne bør drives som en Forretning, med en tilbørlig Forrentning af de Kapitaler, der anbringes deri. Jeg har villet fremdrage dette, men skal i øvrigt kun gentage, at vi for vort Vedkommende er villige til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskerilaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4655).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Slebsager: Da vort Partis tidligere Ordfører i dette Spørgsmaal er syg, skal jeg knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. I den Form, hvori det er forelagt, slutter Lovforslaget sig ret nøje til de tidligere Love vedrørende Fiskerilaan, navnlig Loven af 12. Marts 1915. Da der saaledes ikke er ret mange eller ret væsentlige Afvigelser fra den gældende Lov, vil mit Parti kunne anbefale Lovforslaget til Fremme i den Skikkelse, i hvilken det foreligger.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er der givet forskellige Oplysninger vedrørende Fiskerilaan, som er ydede i tidligere Aar. Det fremgaar deraf, at der fra 1. April 1904 til 31. Marts 1917 er stillet til Raadighed til Fiskerilaan et samlet Beløb af 3,100,000 Kr., og at der indtil 31. December 1916 er udlaant eller disponeret over 2,596,863 Kr. 50 Øre, og at der endvidere til Udlaan til Laaneforeninger i samme Tidsrum er stillet til Raadighed et samlet Beløb af 1,950,000 Kr., medens der heraf kun er anvendt i alt 715,000 Kr. foruden det gennem Kommuner udlaante Beløb af godt 74,000 Kr. Det viser sig fremdeles, at af de Beløb, som saaledes er udlaante af Staten, har de direkte Udlaan i Fiskefartøjer voldt Staten overordentlig ringe Tab, navnlig i de senere Aar, efter at Udlaansreglerne er blevet noget strengere, end de var tidligere; i den sidste 3 Aars Periode har Statens samlede Tab paa dette Omraade kun andraget 4,000—5,000 Kr., medens Staten paa det nævnte Beløb af 715,000 Kr., som er udlaant til Laaneforeninger, slet ikke har lidt noget Tab; det ligger selvfølgelig i, at der for disse 715,000 Kr. er solidarisk Ansvar. Det er imidlertid en Selvfølge, at det ikke alene skyldes de strengere Regler, at der ikke er lidt noget Tab ved disse Laan. Vilkaarene for Fiskeriet har jo ogsaa i de